

[Prima Pagină](#) > ... > [Dreptul Familiei Și Succesiunea](#) > [Răspunderea Părintească - Încredințarea Copilului Și Dreptul de Vizită](#) > Malta

Răspunderea părintească - încredințarea copilului și dreptul de vizită

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Ce înseamnă în termeni practici termenul juridic „răspundere părintească”? Care sunt drepturile și obligațiile titularului răspunderii părintești?

Termenul include toate drepturile și obligațiile unui părinte față de minor în conformitate cu Codul civil al Maltei, capitolul 16, Legile Maltei. Termenul „răspundere părintească”, care în legislația malteză este denumit „autoritate părintească”, include custodia și dreptul de vizită a copilului, deciziile cu privire la aspecte precum locul de reședință, deplasările, obligațiile de întreținere, educație, deciziile majore legate de sănătate și gestionarea bunurilor aparținând copiilor.

2 Ca regulă generală, cine are răspundere părintească asupra unui copil?

Părintele biologic sau, în cazul adopțiilor, părinții adoptivi la finalizarea procedurilor de adoptare. În plus, o mamă singură deține răspunderea părintească, cu excepția cazului în care tatăl înregistrează nașterea împreună cu mama copilului.

3 Dacă părinții nu sunt capabili sau nu vor să-și exercite răspunderea părintească asupra copiilor lor, poate fi numită o altă persoană în locul lor ?

Atunci când un copil este plasat ca urmare a unui ordin de plasament sau a unui ordin judecătoresc, îngrijirea și custodia acestuia revin ministrului în conformitate cu Legea privind copiii și persoanele tinere (ordinele de plasament), capitolul 285, Legile Maltei.

4 Dacă părinții divorțează sau se despart, cum se stabilește chestiunea răspunderii părintești pe viitor?

În cazul procedurilor de divorț sau separare, aceasta este stabilită printr-o hotărâre judecătorească sau este soluționată prin mediere. Aceasta poate fi stabilită, de asemenea, prin intermediul unui document obligatoriu din punct de vedere juridic cu forță executorie între părți, semnat în prezența unui notar.

5 Dacă părinții încheie un acord privind răspunderea părintească, ce

formalități trebuie respectate pentru a face ca acordul să fie executoriu?

În cazul în care se încheie un astfel de acord în afara unei proceduri de separare, pentru ca acordul să fie obligatoriu din punct de vedere juridic acesta trebuie să fie ratificat în instanță și depus la Registrul public. În schimb, în cazul în care se ajunge la un acord privind răspunderea părintească în timpul procedurii de separare sau de divorț, acordul este prezentat instanței care examinează astfel de proceduri și se emite un decret judecătoresc, de aprobare sau nu a acordului.

6 Dacă părinții nu pot ajunge la un acord privind chestiunea răspunderii părintești, care sunt căile alternative de rezolvare a conflictului fără prezentarea în instanță?

Un mijloc alternativ în astfel de cazuri este procesul de mediere. Dacă părinții tot nu reușesc să ajungă la un acord în cursul acestui proces, vor fi inițiate proceduri înaintea instanței civile (Secția de dreptul familiei).

7 Dacă părinții se prezintă în instanță, asupra căror chestiuni legate de copil poate judecătorul să decidă?

Judecătorul poate decide cu privire la toate deciziile majore considerate importante pentru bunăstarea copilului, de exemplu locul de reședință al copilului, părintele căruia îi va fi acordată custodia, drepturile de vizită și de acces și obligația de a plăti cheltuieli de întreținere pentru copil.

8 Dacă instanța hotărăște că un părinte va avea custodia exclusivă a unui copil, aceasta înseamnă că el sau ea poate decide asupra tuturor chestiunilor legate de copil fără îl consulte pe celălalt părinte în prealabil?

Instanța acordă rareori îngrijirea și custodia exclusivă unui singur părinte, însă acest lucru depinde de la caz la caz. Având în vedere acestea, în cazul în care instanța acordă îngrijirea și custodia exclusivă unui singur părinte, anumite aspecte trebuie în continuare să fie stabilite cu consimțământul celuilalt părinte, în special aspectele referitoare la vizitarea minorului sau la deplasarea acestuia într-o țară terță, care ar implica în mod direct drepturile de vizită ale părintelui căruia nu i-a fost încredințată custodia minorului.

9 Dacă instanța hotărăște că părinții vor avea custodia comună a unui copil, ce înseamnă aceasta în practică?

Aceasta înseamnă că ambii părinți discută și iau decizii în comun referitoare la copil. Aceasta nu ar include activitățile de zi cu zi, ci numai deciziile majore care implică locul de reședință, educația și aspecte legate de sănătate. Articolul 136 alineatul (3) din [Codul civil](#) face referire la actele de administrare extraordinară; conform prevederilor acestuia, astfel de acte necesită consimțământul ambilor părinți.

10 Cărei instanțe sau autorități ar trebui să mă adresez dacă vreau să depun o cerere privind răspunderea părintească? Ce formalități trebuie respectate și ce acte trebuie să atașez la cererea mea?

În cazul în care medierea eșuează, se depune o cerere la instanța civilă (Secția de dreptul familiei). Nu există o listă formală a documentelor necesare; prin urmare, pot fi anexate cererii orice documente și certificate, în special cele care fac dovada autorității părintești, inclusiv orice acorduri privind îngrijirea și custodia sau decretul pronunțat.

11 Ce procedură se aplică în aceste cazuri? Este disponibilă o procedură de

urgență?

Cererea este programată pentru audiere la o anumită dată. În cursul audierii, judecătorul va audia părțile și alți martori citați de către părți. Instanța poate, de asemenea, să desemneze asistenți sociali și psihologi care să elaboreze un raport privind copilul, în cazul în care aceasta consideră necesar. Experții numiți de instanță vor elabora un raport în urma consultării părinților, a copilului și a altor profesioniști care au orice fel de legătură cu cazul în speță. Procedurile de urgență sunt folosite în situația în care partea care depune cererea indică suficiente motive întemeiate care demonstrează urgența. În cazul în care este în interesul minorului, se pronunță un decret interimar cu privire la chestiunea care justifică urgența, de exemplu un impediment în ceea ce privește plecarea, îngrijirea și custodia etc.

12 Pot obține asistență juridică pentru a acoperi costurile procedurii?

Da, o persoană poate solicita asistență juridică, cu toate acestea solicitantul trebuie să facă obiectul unui test de necesitate în conformitate cu titlul X din cartea a treia a Codului de organizare și procedură civilă ([capitolul 12 din Legile Maltei](#)). Mai multe detalii privind asistența juridică sunt disponibile în [secțiunea privind asistența juridică](#).

13 Este posibilă atacarea unei hotărâri privind răspunderea părintească?

Este posibilă introducerea unei căi de atac numai dacă este implicată o problemă de drept, de exemplu uneia dintre părți nu i se acordă dreptul de a aduce un martor fără ca instanța să prezinte un motiv valabil în acest sens. În astfel de cazuri, se poate introduce o cale de atac în fața Curții de Apel.

14 În anumite cazuri, poate fi necesară adresarea către o instanță sau către o altă autoritate pentru a face executorie o hotărâre privind răspunderea părintească. Care procedură se aplică în asemenea cazuri?

O hotărâre pronunțată de instanța civilă (Secția de dreptul familiei) este executorie în mod automat; cu toate acestea, în cazul în care un astfel de decret nu este respectat de către unul dintre părinți, părintele căruia i-a fost limitată autoritatea părintească poate depune un raport la autoritățile de poliție, care vor demara ulterior proceduri penale în fața Curții Magistraților pentru a pune în executare decizia însoțită de o amendă (multa) și/sau pedeapsă cu închisoarea. În plus, o cerere poate fi depusă în fața instanței civile (Secția de dreptul familiei), solicitând modificarea decretului judecătoresc.

15 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre în materia răspunderii părintești pronunțată de o instanță dintr-un alt stat membru să fie recunoscută și executată în acest stat membru?

Procedura aplicabilă care trebuie urmată este cea care se regăsește în Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești (Regulamentul Bruxelles II bis), și anume se completează un certificat de către judecătorul competent care, împreună cu hotărârea judecătorească și o cerere de recunoaștere și executare a unei astfel de hotărâri, este depus la instanța civilă (Secția de dreptul familiei). De asemenea, trebuie să fie indicată o adresă pentru transmiterea notificărilor. Toate documentele trebuie să fie traduse în limba malteză sau limba engleză.

16 Ce instanță din acest stat membru trebuie să sesizez pentru a mă opune recunoașterii unei hotărâri în materia răspunderii părintești pronunțate de o instanță dintr-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în acest caz?

Se poate depune o opoziție în fața aceleiași instanțe și în ceea ce privește instanța unde a fost depusă cererea de executare și de recunoaștere. Opoziția va conține motivele pentru care o astfel de recunoaștere și executare

ar trebui să fie refuzată, iar acest lucru se realizează printr-un răspuns la cerere.

17 Ce legislație se aplică în acțiunile privind răspunderea părintești în cazul în care copilul sau părțile nu locuiesc în acest stat membru sau au cetățenii diferite?

Legea aplicabilă este Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

■ Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.